

Наместюк Світлана¹, Тулюлюк Сергій²
Буковинський державний медичний університет
namestyuk.lana@bsmu.edu.ua
tulyulyuk_serhyi@ukr.net
¹<https://orcid.org/0000-0001-5572-0046>
²<https://orcid.org/0000-0003-1922-1674>

ВИКЛАДАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ІНОЗЕМНИХ МОВ У КОНТЕКСТІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

***Summary.** The research deals with the main tools and methods of teaching a professional foreign language. Theoretical and practical bases of the organization of the process of introduction and implementation of technologies in teaching foreign languages in higher education are considered and analyzed. The systematization of general trends taking into account domestic and foreign scientific experience is carried out. It also presents the points of view of various scientists on the relevance of studying this topic, formulated recommendations for the introduction of modern effective experience in the practice of foreign language lecturers. The actual task of education, in the trend of globalizing world processes, is teaching a professional foreign language.*

***Keywords:** professional foreign language, competence-oriented education, professional English.*

У сучасному світі професійна іноземна мова – це необхідність, яка диктується політичними та соціально-економічними процесами, зміцненням економічних зв'язків між країнами, освітою чи навчанням за кордоном.

Проблематика полягає у вдосконаленні вивчення мови в умовах розширення іноземного економічного співробітництва, яке сприяє підвищенню якості володіння іноземною мовою фахівцями різних галузей. Інтеграційні процеси дозволяють студентам навчальних закладів навчатися та брати участь в економічних, медичних, технологічних та інших глобальних процесів. Як результат, «міжкультурна комунікативна компетентність» у викладанні професійних іноземних мов набуває широкого поширення [3, 32-41].

Основною метою вивчення іноземних мов на медичних факультетах університетів є практичні знання іноземна мова для розуміння літератури за основною спеціальністю та професійного спілкування.

Найчастіше в системі університетської освіти викладачі стикаються з проблемою нестачі навчального матеріалу на основі раціонально підбраного мовного матеріалу і водночас включає словниковий запас певної області профілю предмету.

Однією з проблем, характерних для процесу викладання іноземних мов та культур, є недостатній ступінь засвоєння передбачуваного навчального матеріалу.

В цьому контексті, крім мотивації учнів, актуальність та привабливість пропонованих навчальних матеріалів, а також професійна та ділова компетентність вчителів відіграє важливу роль.

Зацікавленість учнів на початковому етапі, як правило, дуже велика, і викладач має завдання всебічно його підтримати, залучити найновіші підручники та відповідний додатковий матеріал, а також використати сучасні прийоми, що стимулюють взаємодію між учасниками.

Вивчення іноземних мов легше, коли людину оточують носії цієї мови. Також важливо, щоб викладач був професійно-компетентним у дисципліні «Іноземна мова» [2].

Сьогодні серед багатьох проблем найбільш важливою є проблема ефективного викладання іноземних мов в Українських медичних університетах. Розвиток наукових галузей, особливо точних наук, неможливо уявити без знання іноземних мов, як і у будь-якій дисципліні є елементи латиниці, грецьких символів, англійської мови. Однак поки що засвоєння тієї чи іншої інформації ускладнюється тим, що молодь не повністю володіє навіть основними світовими мовами, що уповільнює процес навчання.

В медичних вищах більше уваги приділяється не навчанню студентів, наданню нової інформації яка була б їм зрозумілою і цікаво, але, навпаки, викладач завжди дотримується певного зразка, який навчає студентів з року в рік, не вносячи змін, забуваючи тим самим, що різні аудиторії потребують різних підходів. Зміст навчальних матеріалів повинен викликати інтерес студентів, насамперед, його інформативність, необхідна постійна новизна всіх елементів навчального процесу.

Специфіка предмета «Іноземна мова» вимагає від викладача професійної компетентності, а саме: знання іноземної культури, звичаїв, тонкощів граматики, правильного перекладу іноземної фразеології.

Професійна компетентність викладача включає вміння правильно організувати та структурувати навчальний процес, щоб вибрати цікаві та зрозумілі кожному студентові теми для розгляду [1, 67-73].

Головною метою викладання іноземних мов у медичному вищі є формування іноземної комунікативної компетентності майбутнього медичного спеціаліста, що дозволяє використовувати іноземну мову як засіб професійного та міжособистісного спілкування.

У контексті цього дослідження слід зазначити, що рух до більшої автономії університетів є ймовірним ускладнити реформування галузі професійного викладання англійської мови та викладання професійної дисципліни з англійської мови на національному рівні. Крім того, внутрішня структура багатьох університетів все ще базується на Радянській моделі, яка, серед іншого, виділяє філологію як базову дисципліну для майбутніх вчителів англійської мови, і відмовляється визнавати викладання іноземних мов та педагогіку гідними напрямками для вивчення чи дослідження [1].

Таким чином, дослідження теоретичних положень дозволило сформулювати низку рекомендацій до різних предметів у галузі освіти.

1) Законодавцям пропонується врахувати соціокультурні особливості національної системи вищого професійного складу освіти при прийнятті рішення про впровадження нових освітніх концепцій, підходів, програм та систем для оцінки результатів вивчення іноземних мов у немовних університетах.

2) Університетам, факультетам та кафедрам іноземних мов рекомендуються: – Враховувати особливості контингенту студентів при складанні програм та формулюванні цілей вивчення іноземної мови для груп з різним рівнем мовної підготовки для забезпечення адекватних результатів навчання;

- оволодіти соціокультурним різноманіттям форм педагогічного супроводу освіти та використовувати їх для вдосконалення якості вивчення іноземних мов;

- Докласти зусиль, щоб забезпечити викладачів умовами для підвищення рівня соціокультурної компетентності в Україні в рамках систем підвищення кваліфікації та в процесі дослідницької роботи.

3) Викладачам пропонуються:

- Шукати можливості брати участь у навчальних заходах у галузі педагогіки та суміжних галузях та поглиблювати соціокультурну компетентність через самоосвіту;

- Творчий підхід до використання досягнень світової педагогічної спадщини в методичному забезпеченні освіти;

4) Студентам рекомендується:

- При вивченні іноземної мови як опори для використання особистого досвіду, загальнокультурного та професійного знання, отримані під час навчання в університеті;

- Підвищити мотивацію до розвитку навичок узагальнення та оновлення інформації, отриманої від різних джерел.

ЛІТЕРАТУРА

1. Bowman B., Larson M. J., Short D., McKay H., Valdez-Pierce L. Teaching English as a Foreign Language to Large, Multilevel Classes. Washington, D. C.: Center for Applied Linguistics, 1992. 230 p.

2. Norris J. M., Brown J. D., Hudson T. D., & Bonk W. Examinee abilities and task difficulty in task based second language performance assessment. Language Testing. 2002. № 19 (4). P. 395–418.